

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ковальчук Яніни Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) статей 245, 251, 252 та в цілому глави 18 „Основні положення“ розділу IV „Провадження в справах про адміністративні правопорушення“ Кодексу України про адміністративні правопорушення

Київ
24 жовтня 2024 року
№ 207-3(П)/2024

Справа № 3-174/2024(356/24)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Первомайський Олег Олексійович (голова засідання, доповідач),
Городовенко Віктор Валентинович,
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ковальчук Яніни Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) статей 245, 251, 252 та в цілому глави 18 „Основні положення“ розділу IV „Провадження в справах про адміністративні правопорушення“ Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Ковальчук Я.В. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність Конституції України

(конституційність) статті 245, 251, 252 та в цілому главу 18 „Основні положення“ розділу IV „Проведення в справах про адміністративні правопорушення“ Кодексу України про адміністративні правопорушення (далі – Кодекс), оскільки зазначені приписи Кодексу не містять приписів, які зобов’язують здійснювати повну фіксацію судового засідання адміністративних справ технічними засобами.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Ковальчук Я.В. 6 січня 2024 року на вимогу поліцейських, які зупинили її під час керування автомобілем, відмовилась пройти медичний огляд у визначеному законом порядку для встановлення стану алкогольного сп’яніння.

Голосіївський районний суд міста Києва постановою від 20 березня 2024 року визнав Ковальчук Я.В. винною у вчиненні правопорушення, встановленого частиною першою статті 130 Кодексу, та наклав на неї адміністративне стягнення у вигляді штрафу в розмірі однієї тисячі неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, що становить 17 тисяч гривень із позбавленням права керування транспортними засобами на строк один рік.

Київський апеляційний суд постановою від 5 червня 2024 року апеляційну скаргу Ковальчук Я.В. залишив без задоволення, а постанову Голосіївського районного суду міста Києва від 20 березня 2024 року – без змін.

Мотивуючи своє рішення, апеляційний суд виснував, що суд першої інстанції обґрунтовано дійшов висновку про наявність у діях Ковальчук Я.В. складу адміністративного правопорушення, визначеного частиною першою статті 130 Кодексу, і, враховуючи характер вчиненого правопорушення, ступінь його суспільної небезпеки, призначив адміністративне стягнення в межах санкції вказаної статті. Оскаржувана постанова Голосіївського районного суду міста Києва відповідає фактичним обставинам справи, а тому підлягає залишенню без змін. Крім цього, Київський апеляційний суд щодо доводів апеляційної скарги про те, що суд першої інстанції не забезпечив фіксування судового засідання технічними засобами, зауважив, що нормами Кодексу таке фіксування не

визначено, тому процесуальних порушень під час розгляду справи допущено не було.

2.1. Ковальчук Я.В. аргументує потребу в конституційній перевірці оспорюваних приписів Кодексу відсутністю приписів, які зобов'язують здійснювати повну фіксацію судового засідання адміністративних справ технічними засобами, всупереч пункту 6 частини другої статті 129 Конституції України, що, за її твердженням, призвело до порушення її конституційного права на судовий захист.

На підтвердження своїх доводів суб'єкт права на конституційну скаргу посилається на окремі приписи Конституції України, рішення Конституційного Суду України, приписи Кодексу, Кодексу адміністративного судочинства України, Закону України „Про судоустрій і статус суддів“, а також на судові рішення у своїй справі.

2.2. Ковальчук Я.В. висловила клопотання про поновлення пропущеного строку подання конституційної скарги на підставі того, що постанову Київського апеляційного суду від 5 червня 2024 року вона отримала 10 липня 2024 року. Також вона зазначає, що 4 вересня 2024 року (вх. № 18/320) вже зверталася до Конституційного Суду України з цією конституційною скаргою, яка за формою не відповідала вимогам Закону України „Про Конституційний Суд України“ та яку їй повернули з відповідними роз'ясненнями (вих. № 004-018-18/3366 від 9 вересня 2024 року).

До Конституційного Суду України конституційна скарга Ковальчук Я.В. надійшла 27 вересня 2024 року.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, визначеним статтями 55, 56 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили

остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі приписи), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті якщо суб'єкт права на конституційну скаргу пропустив строк подання конституційної скарги у зв'язку з тим, що не мав повного тексту судового рішення, він має право висловити в конституційній скарзі клопотання про поновлення пропущеного строку (частина третя).

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України з огляду на доводи, наведені суб'єктом права на конституційну скаргу, вважає за можливе поновити строк подання конституційної скарги.

3.2. Відповідно до пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих приписів) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону; Конституційний Суд України відмовляє у відкритті конституційного провадження, визнавши конституційну скаргу неприйнятною, якщо її зміст і вимоги є очевидно необґрунтованими (частина четверта статті 77).

Суб'єкт права на конституційну скаргу твердить, що норми Кодексу не зобов'язують здійснювати повну фіксацію судового засідання технічними засобами, внаслідок чого „неоднозначне застосування судами України положення частини другої статті 129 Конституції України призвело до порушення конституційного права на судовий захист Скаржника“.

Аналіз змісту конституційної скарги дає підстави для висновку, що Ковальчук Я.В. не обґрунтувала тверджень щодо неконституційності статей 245, 251, 252 та в цілому глави 18 „Основні положення“ розділу IV „Провадження в справах про адміністративні правопорушення“ Кодексу, а лише висловила незгоду із законодавчим урегулюванням порядку розгляду справ про адміністративні правопорушення, зокрема щодо встановлення порядку фіксації судового засідання адміністративних справ технічними засобами. Однак така

незгода не є обґрунтуванням тверджень щодо неконституційності оспорюваних приписів Кодексу.

Таким чином, конституційна скарга не відповідає вимогам пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Ковальчук Яніни Василівни щодо відповідності Конституції України (конституційності) статей 245, 251, 252 та в цілому глави 18 „Основні положення“ розділу IV „Проведення в справах про адміністративні правопорушення“ Кодексу України про адміністративні правопорушення згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третньої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

